

Sámson hazajön

Textus: Bírák 14,19 és 15,8. „És elment az ő atyjának házához. És lement és lakott Ethamban, a sziklabarlangban.”

Manapság nem egyszerű dolog hitben járó ifjakat nevelni. Ám ez mindig nehéz volt. Sámson fiatalsága arról szól, hogy a hitben való fejlődés nehéz lehet. De a mi erre néző elhívásunk sem egyszerű.

Sámson egy filiszteus nővel kötött házasságot. Ez a választás azt jelentette, hogy szakított a népével és az Istennel. A barátaitól is eltávolodott. A filiszteus ünnepen új életszakaszba lépett.

Ez manapság is megfigyelhető. Egymással beszélgetve, azt tapasztaljuk, hogy a fiatalok elhagyják hitüket. Ez megtörténhet akkor, amikor párt, vagy barátot választanak, valamint akkor, amikor kiröppennek a szülői fészekből. Ez a sátán munkája. Így akar bennünket Istentől elfordítani. Az emberek, akikkel együtt élünk, nagy hatással lehetnek reánk. Akár az örök életünket is befolyásolhatják! Ugyanis, ha eltávolodunk Istentől és nem törődünk Vele, akkor ez is bekövetkezhet. De előtte megtapasztaljuk azt is, hogy azok az emberek, akik között Isten nélkül élünk, idegenekké válnak egy idő után. Kezdjük nem jól érezni magunkat. A barátaink elhagynak és üressé válik egész életünk.

A szakadás

Sámsonnak új baráti társasága lesz. Ezek „az emberek a városból” a zsidók ellenségei (14,15,18). Felfoghatatlan: a sátán olyan szép szavakat használ, hogy

eltántorítson az igaz Istentől. Itt is nyilvánvalóvá lesz az ellentét a kígyó és az asszony magva között.

Nem sokkal ezután, Sámson egyedül marad és a fájdalmával, hogy a felesége másokhoz tartozik. Ő pedig ott van a világban, mint egy idegen a filiszteusok között, hiszen ő zsidó. És végül harcba indul a filiszteusok ellen. Távolság a hazájától, elindul a tékozló fiú hazafelé. **„És elment az ő atyjának házához.”** Vajon jóra fordul minden?

Ez az egyetlen helyes út. Hazamenni. Oda, ahol gyermekkorban imádkozni tanultunk. Hazamenni, ahol édesanyánk Jézusról beszélt. Haza, ahol édesapánk az Isten parancsolatai szerint nevelt becsületes életre és istenfélelemre.

Lavírozás

Sajnos Sámson nem tud gyökeres döntést hozni. Ugyanis később ismét Timnába tér vissza.

Vajon nem ebből áll egész életünk. Nem csak a fiataloké, hanem a mienk is. Tudjuk, hogy mit kellene tenni, de nem tudjuk a jót cselekedni. Örökösön bolyongunk és vissza-vissza térünk bűneinkhez és megmérgezik életünket.

Aztán újból az Urat választjuk...

Sámson is újból harcba kezd: **„Teljesen igazam lesz most a filiszteusokkal szemben, ha kárt okozok nekik.” (Bírák 15,3).** Így lavírozik Sámson az ő régi élete és az Úr szolgálata között. Ilyen egy bíró, aki Istent szolgálja? Vagy az ifjúság vétkeiről lenne szó? (Zsolt 25,7). Mind a kettő. Isten szolgálja nem lavírozhat a bűn és az Úr szolgálata között.

Ám az is igaz, hogy még Dávid is, *akit Isten szíve kedvelt*, szóval még ő is azért imádkozott, hogy az ifjúi bűneiről ne emlékezzen meg az Úr.

Bizony sokak azok a mi életünkre nézve is!...

Világi nyomorultak

Naponta megfigyelhetjük ezt az életben, ami a Bírák 15-ben olvasható.

Sámson megtapasztalja, hogy milyen irtózatos a filiszteus apósának és családjának, valamint a többi filiszteusoknak a bosszúja. A filiszteusok lelkileg felsőbbrendűnek érzik magukat. Padig ők Izrael Istene nélkül csak barbárok lehetnek.

Titokzatos dolgok ezek, amit itt felfedezhetünk az Írásban. Krisztus nem csak az evangéliumot bízta reánk, hanem meg akar bennünket tanítani arra, hogy felismerjük a magunk nyomorúságát. Hadd találkozzunk önmagunk ürességével és modernségünk hitványágával, alávalóságával. Ismerjük fel életünk tarthatatlanságát és azt, hogy nem állhatunk meg Isten nélkül! Vágyakozunk az igazi értékekre, melyek az Ige által rezonálnak a szívünkben. Aki Istent elhagyja, keserűséget keserűségre szaporít és félelmek között telik el az élete. Mit ér az élet nélküle?! Ennek a felismerése is lehet „az Úr útja.” Ezt olvassuk Bírák 14,4-ben: **„Ez az Úrtól van.”** Vagy ahogy Hóseás írja: **„Azért íme, tövissel rekesztem el útadat, és sövényt fonok eleibe, hogy ne találja meg ösvényeit. És szaladgál majd szeretői után, de nem éri el őket; és mikor keresi őket és nem találja meg azokat, azt mondja majd: Elmegyek hát és visszatérek előbbi férjemhez, mert jobb dolgom volt akkor, hogynem mint mostan.”** (Hós 2,5-6).

Beszélgetni

Fontos, hogy a lázadókkal és a lavírozókkal beszéljünk, és az igazságot feltárjuk előttük. Meg kell kérdezni tőlük: Megtaláltátok-e azt, amit kerestetek, amikor elhagytátok az Urat? Lehet, hogy ez keserűséget okoz nekik, de jobb, mint hogy örök keresők maradjanak.

Ebben nagy szerepük van mindenek előtt a szülőknek, de a lelkipásztoroknak is. S valljuk meg, hogy manapság nem nagyon beszélgetünk a gyermekeinkkel, az ifjakkal. Ott ülnek a TV előtt, vagy a komputer előtt, és mi is. Néhány szóval elintézzük a nevelésüket. Padig sokat kellene beszélgetni velük...S mi, lelkipásztorok is, olyan keveset foglalkozunk az ifjakkal. Könnyű leszólni őket, hogy „ilyenek a mai fiatalok”! Hát persze! Olyanok, amilyeneknek neveljük őket. S ha nem is neveljük, akkor ne méltatlankodjunk. Igaz van olyan eset is, hogy nem lehet nevelni őket, nem hallgatnak az intelemre. S nem csak a szülőket s a lelkészt tartják maradinak, hanem Isten Igéjét is. Elavult könyvnek tartják a Bibliát és szégyenkeznek, ha a mai modern világban annak tanítását élik meg.

Sámson észrevette, hogy futóhomokra épített. Ő Ethamban kereste elhívását. Ez visszatérést jelent, mert Etham Izraelben van. Elkezd imádkozni és így már Isten tudja használni. (15,18-20).

A mai ifjúság is és mindenki csak akkor találja meg élete célját és értelmét, ha Istenre figyel. Ahhoz azonban vissza kell térni az idegenből az otthonba és el kell kezdeni bűnbánattal imádkozni. Ezt Jézus Krisztus munkálja bennünk az Ő Szent Lelke által.

Így akarja Jézus az elveszett gyermekeket visszavezetni és velünk együtt az egyedüli fundamentumra felépíteni. Benne több ezer út vezet vissza az Atyai házba.

Ámen.

Biharszentjános, 2014.10.31.

Csomay Árpád, (A.Schroten nyomán).